ART

Joana Santamans, l'artista que mira als animals

Flamencs, xais i ossos gegants poblen l'univers d'una pintora i il·lustradora que s'ha obert mercat a les xarxes

LAURA SERRA
BARCELONA

El cap d'una ossa gegant de més de dos metres sembla que es vulgui menjar la seva *mare*, la pintora Joana Santamans (Barcelona, 1977). Juntament amb el d'una balena geperuda, són els dos quadres més grans que ha pintat fins ara, dos olis sobre fusta que impressionen. Perquè els seus animals sempre miren directe a l'espectador. "Busco una mirada inquietant, profunda no voldria que et deixés indiferent. M'agrada el misteri de la natura", explica. Darrere dels quadres no hi ha un missatge ecologista o animalista. "Personalment faig un consum responsable i soc respectuosa amb la natura, però no vull donar lliçons a través de la pintura", afirma, abraçada al seu chihuahua Mica.

La seva mirada és purament artística: busca la bellesa i l'harmonia, la il·luminació i el detall que tenen les obres dels mestres clàssics de Flandes, com *La lletera* de Vermeer. "M'agrada captar l'aquí i l'ara, l'instant. La feina de l'artista clàssic era mostrar la bellesa. Jo és que potser soc *demodée* o potser és que torna la tendència a trobar la màgia de les petites coses quotidianes i dels animals que ens acompanyen, sobretot entre tant asfalt. Mires als ulls una vaca i et quedes clavat. És com la mirada d'un buda: et connecten amb la capacitat d'estar presents. Envoltar-se de bellesa és un dret humà", diu.

L'univers natural de Santamans pastura lliure per les seves xarxes socials, d'on aconsegueix molts dels encàrrecs, però ara exposa mitja dotzena de peces de gran format al despatx d'interiorisme de Meritxell Ribé a Barcelona (carrer París, 171) perquè aquesta és la línia que vol seguir a partir d'ara. "Has de projectar el que vols atreure", opina. I els olis sobre fusta, tot i que li porten mesos de feina i són més complicats de vendre, són el que més la motiva ara mateix. També té entre mans un llibre amb més de 300 il·lustracions sobre la flora (continuació del *Vida. Bestiari il·lustrat*, que va publicar el 2016 a Bridge amb textos del seu pare) i no renuncia a altres encàrrecs: quadres d'animals domèstics, aquarel·les, murals gegants i obra gràfica (distribueix les seves *prints* a 40 botigues de tot l'Estat). "Els bojos que podem viure d'això és perquè som uns pencaires, ni talent ni res. Senzillament és que t'agrada jugar a això i, per repetició, n'aprens més que els altres", diu.

Ser artista al segle XXI

"El mercat de l'art és un món boig, però en vas aprenent. Quan tinc sobredosi d'encàrrecs i no els puc assimilar és moment d'apujar preus, perquè prefereixo pintar menys i millor". Els preus dels quadres exposats van dels 3.700 euros dels flamencs, el xai, la cabra i el bou, als 18.000 euros de l'ossa. "Però jo no penso en qui ho comprarà. Ho visualitzo i tinc la necessitat de fer-ho. No m'agrada ser elitista ni pintar per a uns escollits, però vull fer el que em vingui de gust. És el hàndicap que tinc", afirma.

Santamans es va criar a Esparreguera, on el seu pare va obrir una granja de conills. Hi tenien cavalls, paons, gallines, oques, i solien fer llargues excursions i acampades. La llavor devia implantar-se allà. Ara pinta entre l'estudi que ha instal·lat a casa seva, a l'Eixample, i una masia a l'interior de l'Empordà. "Últimament m'he especialitzat en el món animal, però qui et diu que més endavant no puc pintar una sèrie de cares de dona. M'agradaria. La gent ja reconeix el meu estil. No sé com ha passat, potser per la mirada frontal, el fons neutre, que són idees que venen de la meva formació de dissenyadora", explica. També li ha servit la carrera a l'hora de preparar amb retalls de fotografies i Photoshop el model que vol pintar i la paleta que farà servir.

Amb els anys ha aconseguit crear "una marca pròpia" al voltant de la qual giren tots els encàrrecs, també de disseny industrial: tovalloles, sabates, llibretes, coixins, paper de paret... No té marxant ni galerista, ni tan sols ningú que li gestioni les xarxes i els encàrrecs. Té altres vies per arribar al client, com l'aliança amb l'interiorista Meritxell Ribé o Instagram. "No és còmode, perquè hi inverteixo molt de temps i has d'aprendre màrqueting. Però permet que la gent vingui directe a tu. Mentre pintava aquest flamenc me'l van comprar", assenyala. Sovint penja fotos del procés artístic. "Al final la gent compra la teva personalitat, un món, una manera de ser, no només un quadre".

Visió pròpia
"La gent compra la teva personalitat, un món", diu l'artista

Intensitat
"Els bojos que podem viure d'això és perquè som uns pencaires"

Joana Santamans al despatx d'interiorisme de Meritxell Ribé, on exposa una petita col·lecció de quadres de gran format. PERE VIRGILI